

se i relativt få tilfælde. Flere ligningsmyndigheder har udtalt, at man har indtryk af, at skatteyderne og deres revisorer eller advokater allerede ved regnskabsaflæggelsen i ret vidt omfang selv har taget hensyn til bestemmelserne.

På baggrund heraf er der i det foreliggende lovforslag om revision af § 28 alene fundet anledning til at stille forslag om nogle enkelte mindre tekniske og redaktionelle ændringer. Der henvises i den forbindelse nærmere til omtalen i de specielle bemærkninger nedenfor.

De foreslåede ændringer af § 28 skal have virkning fra og med indkomståret 1978, jfr. lovforslagets § 2.

Lovforslaget har ingen særlige økonomiske og administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 28, stk. 1.

Med den nuværende formulering af stk. 1 omfatter bestemmelserne i § 28 alle skattepligtige personer, herunder også personer, der kun er begrænset skattepligtige. For de begrænset skattepligtige personer er det imidlertid i praksis ikke muligt at opstille en privatforbrugsopgørelse. Det foreslås derfor præciseret, at bestemmelsen kun finder anvendelse for de fuldt skattepligtige personer.

Bestemmelsen i stk. 1 omtaler bl. a. nedbringelse af den skattepligtige indtægt ved en beløbsmæssig forøgelse af nedskrivningen på varepartier, indkøbt på bindende kontrakt. Adgangen til at foretage nedskrivning på bindende kontrakt er imidlertid ophørt fra og med 1976. Dette punkt i stk. 1 foreslås derfor udeladt.

Den nuværende formulering af stk. 1, hvorefter den skattepligtige indkomst skal forhøjes, når der er foretaget afskrivninger m. v., og den skattepligtige indkomst »derved« er blevet mindre end privatforbruget, kan læses således, at bestemmelsen kun kan anvendes, når det er afskrivningerne m. v., der har medført, at den skattepligtige indkomst er blevet mindre end privatforbruget. Bestemmelsen skulle herefter ikke kunne anvendes, når den skattepligtige indkomst allerede inden afskrivningerne m. v. er mindre end privatforbruget. Meningen er naturligvis, at bestemmelsen skal kunne anvendes, ikke alene hvor den skattepligtige indkomst som følge af afskrivningerne m. v. er blevet

mindre end privatforbruget, men også hvor afskrivningerne m. v. har gjort en skattepligtig indtægt, der i forvejen var mindre end privatforbruget, endnu mindre. Sådan er bestemmelsen da også blevet forstået i praksis, og denne forståelse foreslås præciseret i lovtæksten, idet udtrykket »derved bliver« i stk. 1 ændres til »er«.

Til § 28, stk. 2-3.

Der foreslås ingen ændringer.

Til § 28, stk. 4.

Efter den nuværende formulering af stk. 4 kan der kun ske begrænsning af afskrivninger m. v., hvis »privatforbruget, nedrundet med 5.000 kr., overstiger 50.000 kr.« Meningen med nedrundingsreglen (reglen om de 5.000 kr.) har formentlig været, at den helt nøjagtige opgørelse af privatforbruget skal undgås. Ved praktiseringen af bestemmelsen har den anvendte formulering imidlertid blot ført til, at privatforbrugsgrænsen er blevet hævet fra 50.000 kr. til 55.000 kr. Denne praktisering foreslås fastholdt, og i overensstemmelse hermed stilles der forslag om, at formuleringen af stk. 4 ændres således, at det direkte angives, at beløbsgrænsen er på de 55.000 kr.

Til § 28, stk. 5.

En skattepligtig, hvis skattepligtige indkomst forhøjes efter § 28, fortaber efter stk. 5 ikke derved den del af afskrivningerne, der rammes af begrænsningen. Denne del af afskrivningerne kan efter den nuværende formulering »umiddelbart af den skattepligtige . . . overføres til et senere regnskabsår«. Denne formulering har kunnet give anledning til den misforståelse, at det ikke-godkendte afskrivningsbeløb kan overføres til fradrag for det følgende år ved siden af de maksimale afskrivninger for dette år. Meningen er imidlertid, at de pågældende afskrivninger blot betragtes som ikke foretagne, således at skatteyderens udnyttelse af disse afskrivningsbeløb i fremtiden må ske inden for de sædvanlige rammer for afskrivning, eventuelt gennem en forlængelse af afskrivningsperioden. Det foreslås derfor, at formuleringen i stk. 5 ændres, således at det præciseres, at de ikke-godkendte afskrivninger m. v. betragtes som ikke foretagne.